

Skrzywdzeni i poniżeni

Teatr Telewizji. Fiodor Dostojewski: *Skrzywdzeni i poniżeni*. Adaptacja i reżyseria – Izabella Cywińska. Przekład – Władysław Broniewski. W rolach głównych: Danuta Stenka (Natasza), Jarosław Gajewski (Alosza), Artur Barciś (Wania). Pr. I, godz. 20.05.

Książka, na podstawie której zrealizowane jest przedstawienie, została opublikowana w 1861 roku. Jej tytuł stał się w krytyce i publicystyce literackiej Rosji obiegowym określeniem pewnego kręgu tematyki i typu bohatera, podobnie jak w Polsce *Moralność pani Dulskiej*. Hasło *Skrzywdzeni i poniżeni* wprowadza w krąg wydarzeń związanych z nie spełnioną miłością, której na drodze stoi duża różnica pozycji społeczno-majątkowej kochanków, a także brak zdecydowania strony bardziej uprzywilejowanej.

Spektakl opowiada historię miłości Nataszy, dziewczyny młodej i bardzo pięknej, ale pochodzącej z biednej rodziny. Obdarzyła ona uczuciem syna księcia Wałkowskiego, który nie bacząc na ubóstwo Nataszy pokochał ją także. Zakochany Alosza obiecuje ślub i dziewczyna decyduje się na ucieczkę z domu rodzinnego, gotowa poświęcić wszystko, by być z ukochanym. Nie może się z tym pogodzić ojciec Aloszy, wielki książę Wałkowski. Przeprowadza sprytną intrygę, mającą na celu przywołanie syna do porządku. Przedstawia mu własną kandydatkę na żonę – Katię, która urodą nie ustępuje Nataszy, a jest przy tym bardzo bogata. Alosza jest nią oczarowany, tym bardziej, że związek z nią jest w pełni aprobowany przez ojca, nie wymaga poświęcenia i walki. Młody książę kocha więc jednocześnie dwie kobiety, a jako człowiek słaby i bez charakteru nie może się zdecydować na jakikolwiek ostateczny krok.